

РЕШЕНИЕ

№ 933

гр. София, 12.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 08.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на
прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **6328** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и
следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма] срещу решение /без номер/ от 14.05.2012
г., постановено по наказателно от административен характер дело № 19810/2011 г. на
Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 109 състав, с което е потвърдено
наказателно постановление /НП/ № СО-Р-М-11-26-787/26.07.2011 г., издадено от
Кмета на Столична Община.

С посочено НП на касатора, на основание чл. 80, ал. 10 от Наредбата за
преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни
елементи и рекламнат дейност на територията на Столична община, наричана
по-надолу за краткост само Наредбата, е наложена имуществена санкция от 10000, за
неизпълнение на законово задължение по чл. 36, ал. 1 от Наредбата.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно.
Инвокирани са доводи, че приетата на основание чл. 56, ал. 2 от ЗУТ Наредба от
Столичен общински съвет е в противоречие на разпоредбите на закона, поради което
СОС е излязъл извън рамките на предоставената му компетентност, предвиждайки
имуществена санкция за нарушение на подзаконовите нормативни актове по
прилагане на ЗУТ, какъвто е и процесният случай. Поддържа се, че описаното в
АУАН и в НП нарушение не е доказано да е осъществено от дружеството – касатор,

което обуславя извода за незаконосъобразност на НП.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от адвокат Б., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, чрез юрисконсулт К. оспорва жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение при изясняването на спора от фактическа страна. Районният съд е приел, че с писмо от 22.06.2010 г. СО - направление „Архитектура и градоустройство” е уведомила председателя на Столичния общински съвет, председателя на комисията по финанси и бюджет към СОС и председателя на комисията по стопанска политика и общинска собственост, че подмяната на телефонните шлемове на територията на СО е в изпълнение на Европейската директива за въвеждане на безплатен телефон 112 – за полиция, бърза помощ, пожарна, аварийни и кризисни ситуации като част от националната телефонна система 112. Посочено е, че за телефонните шлемове са одобрени архитектурни, инженерни проекти и схеми за поставяне и е приет прототип на изделието. В процеса на монтирането им са дадени указания – да се съобразяват и хармонизират актуализираните схеми за преместваеми, рекламни и информационни елементи помежду им; да се отстраняват някои технически нарушения (навлизане в сервитути на спирки и др.) чрез изместване и /или премахване на значителен брой от първоначално одобрените позиции, както и да се допуска само информация, свързана с услугите на Б. – без рекламни послания.

В писмо от 06.12.2010 г. СО – направление „Архитектура и градоустройство” е информирала [фирма] и Столичен инспекторат при СО във връзка с одобрената от СО схема за подмяната на телефонните шлемове на нейната територия в изпълнение на Европейска директива за въвеждане на безплатен телефон 112 – за полиция, бърза помощ, пожарна, аварийни и кризисни ситуации като част от националната телефонна система 112 са били констатирани множество случаи на незаконно използване на телефонните шлемове за рекламна дейност, за което не е издавано разрешение.

По повод на това писмо е извършена проверка на телефонни кабинки на територията на Столична община. Проверката била извършена на 18.04.2011 г. от служителите на Столичен инспекторат Д. Н. и Е. Л.. Били огледани няколко монтирани телефонни шлема на [фирма], единият, от които на [улица] пред кино „О.”. Било констатирано, че на тротоара пред кино „О.” е разположен телефонен шлем с поставено на него рекламно послание и за него нямало издадено разрешение за рекламна дейност.

Констатираното нарушение по чл. 36, ал. 1 от Наредбата от страна юридическото лице, дало основание за съставяне АУАН № 11-26-787 от 29.04.2011 г.

Въз основа на акта е издадено и оспореното пред СРС НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е

потвърдил оспореното НП в цялост.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, от която е видно, че за решението на СРС касаторът е уведомен чрез изпращане на съобщение, получено на 29.05.2012 г. от пълномощника на дружеството. Жалбата е подадена чрез СРС по пощата. От положеното върху лицевата страна на приложения към преписката пощенски плик се установява, че действията по изпращането на жалбата са предприети на 11.06.2012 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен нея. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъдат разгледана.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Районният съд е разгледал относимите към спора обстоятелства, но направените изводи не се споделят от настоящия съдебен състав.

При издаване на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, което засяга правото на защита на наказаното лице. Нито в АУАН, нито в НП е посочена дата на извършване на твърдяното административно нарушение. Наказващият орган е приел за дата на нарушението датата на извършена проверка (18.04.2011 г.), което е неправилно. С оглед спецификите на твърдяното нарушение същото се извършва чрез действие, поради което актосъставителят и наказващият орган са били длъжни да посочат на коя дата считат, че деянието е извършено от посочения в АУАН и в НП нарушител. Това не е изпълнено, което нарушение е съществено, тъй като се възпрепятства възможността на съда да извърши преценка относно това дали са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН, респ. срока за изтекла погасителна давност. Следователно, административно-наказателното обвинение не е достатъчно пълно и ясно, което засяга правната сфера на наказаното лице и обуславя извода за незаконосъобразност на обжалваното НП.

Едновременно с гореизложеното касационната инстанция намира, че от събраните в хода на административно-наказателното производство и производството пред първоинстанционния съд писмени и гласни доказателства не е доказано извършването на описаното в АУАН и в НП нарушение по чл. 36, ал. 1 от Наредбата от [фирма]. Констатираното от служителите на СО – Столичен инспекторат при проверката, че върху посочения обект – телефонен шлем е поставен рекламен елемент, не означава, че е доказано авторството на деянието. Представените писма относно подмяната на телефонни шлемове на територията на Столична община и изразените становища за допуснати нарушения при поставянето на тези телефонни шлемове в писмо от 18.02.2011 г. на главния архитект на СО и в писмо от 25.06.2010 г. на началника на сектор „Реклама” – СО до председателя на ПК по финанси и бюджет на СОС, както и приетите пред касационната инстанция доказателства относно одобряване на прототип на телефонен шлем, проектна документация за телефонен шлем на Б. като готов промишлен продукт, одобрени схеми за разполагане на новия вид телефонен шлем на територията на СО и правила за разполагането им, не установяват, че именно [фирма] е извършило описаното нарушение по чл. 36, ал. 1 от Наредбата. Действително е констатирано, че върху телефонния шлем, находящ се на [улица] пред кино „О.”, е поставен рекламен елемент с конкретно рекламно послание,

но това не означава, че е доказано авторството на деянието. За да е налице законосъобразно наказателно постановление, е необходимо освен да са спазени изискванията за форма и реквизити на НП (както и тези по чл. 42 от ЗАНН относно АУАН), следва да е установено по категоричен начин, че твърдяното административно нарушение е извършено от соченото за нарушител лице. В случая липсват доказателства в тази насока.

Лишен от правна опора е доводът на касатора, че с въвеждането на имуществена санкция за юридически лица по чл. 80, ал. 10 от Наредбата се излиза извън рамките на законовата делегация и са определени по-тежки наказания от тези, предвидени в чл. 233 от ЗУТ.

Съгласно чл. 238, ал. 1 от ЗУТ установяване на нарушенията по този закон, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на ЗАНН. Съгласно чл. 83, ал. 1 от ЗАНН е посочено, че в предвидените от съответния закон, указ, постановление на МС или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност, като санкцията се налага по реда на този закон, доколкото в съответния нормативен акт не е предвиден друг ред.

Видно от така цитираните разпоредби при установяване на нарушения на актовете по прилагането на ЗУТ (каквато е и процесната Наредба) и издаване на НП (според чл. 238, ал. 1 от ЗУТ) се спазват изискванията на ЗАНН, а съгласно чл. 83, ал. 1 от ЗАНН в предвидените в Наредбата случаи на юридически лица може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към общината при осъществяване на тяхната дейност. Това означава, че съгласно изискванията на разпоредбите на ЗАНН, при приемане на наредби, които се издават за прилагане на отделни разпоредби на нормативен акт от по-висока степен, в случая за прилагане на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ, общинският съвет може да предвиди имуществена санкция на юридическите лица за неизпълнение на задължения към общината при извършването от тях дейност, когато това не е предвидено в съответния нормативен акт от по-висока степен. Допълнителен аргумент в тази насока може да бъде извлечен и от анализа на нормата на чл. 22, ал. 4 от ЗМСМА, съгласно която за нарушаване на наредбите могат да се предвидят за юридически лица – имуществени санкции в размер до 50 000 лева. В случая нормата на чл. 80, ал. 10 от Наредбата предвижда определянето на имуществена санкция за юридическите лица в размер от 1000 лева до 50 000 лева.

Въз основа на изложеното касационната инстанция намира, че приложената от наказващия орган санкционна разпоредба на чл. 80, ал. 10 от Наредба не излиза извън рамките на законовата делегация по чл. 56, ал. 2 от ЗУТ и не обуславя извода за незаконосъобразност на НП на това основание.

Във връзка с изложеното съдът намира, че решението на СРС е неправилно и следва да бъде отменено, като по същество се отмени и оспореното НП.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение /без номер/ от 14.05.2012 г., постановено по наказателно от

административен характер дело № 19810/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 109 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СО-Р-М-11-26-787/26.07.2011 г., издадено от Кмета на Столична Община, с което на [фирма], на основание чл. 80, ал. 10 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и рекламнат дейност на територията на Столична община, наричана по-надолу за краткост само Наредбата, е наложена имуществена санкция от 10000, за неизпълнение на законово задължение по чл. 36, ал. 1 от Наредбата.

Решението е окончателно.